

8 Οκτωβρίου 2015

Η Κλασική Τέχνη Του Λαϊκού Κλαρίνου! (Κατερίνα Χουζούρη)

/ [Πεμπτουσία](#)

Μια σπάνια μουσική συνάντηση κορυφής θα γίνει το Σάββατο 7 και την Κυριακή 8 Νοεμβρίου, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Μια συναυλία-φόρος τιμής στους μεγάλους δασκάλους του ελληνικού λαϊκού κλαρίνου και την τέχνη τους, έτσι όπως αποτυπώθηκε στην κλασική δισκογραφία της εποχής του Μεσοπολέμου, ως σημείο αναφοράς για τους μεταγενέστερους.

Αφιέρωμα στο κλαρίνο

Είναι ο Σύλλογος «Οι Φίλοι της Μουσικής», που διοργανώνει αυτήν τη ξεχωριστή μουσική συνάντηση στην οποία θα συμμετάσχουν τέσσερις κορυφαίοι δεξιότητες του λαϊκού κλαρίνου που εκπροσωπούν τέσσερις διαφορετικές γενιές. Πρόκειται για τους: Πετρο-Λούκα Χαλκιά, Νίκο Φιλιππίδη, Γιώργο Κωτσίνη, Αλέξανδρο Αρκαδόπουλο. Τραγουδά ο Βασίλης Σερμπέζης. Την επιμέλεια και παρουσίαση της βραδιάς έχει ο Λάμπρος Λιάβας και τη σκηνική επιμέλεια η Σοφία Σπυράτου.

Συμμετέχει μια πλειάδα από τους πλέον αξιόλογους μουσικούς της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής και το χορευτικό συγκρότημα «Χοροπαιδεία».

Πετρο-Λούκας Χαλκιάς

Ο Πετρο-Λούκας Χαλκιάς, ο Νίκος Φιλιππίδης, ο Γιώργος Κωτσίνης και ο Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος συμπράττουν και παρουσιάζουν τις διαφορετικές τεχνικές παιξίματος, που διαμόρφωσαν τις «σχολές» του οργάνου. Οι εξάριτοι μουσικοί παίζουν επιλεγμένα κομμάτια από το «κλασικό» ρεπερτόριο, που άφησε ως παρακαταθήκη ο καθένας από τους παλαιούς δακάλους και γίνεται αναφορά στους Νίκο Καρακώστα, Κώστα Καραγιάννη, Κίτσο Χαρισιάδη, Κώστα Γιαούζο, Γιάννη Κυριακάτη, Νίκο Ρέλια, Νίκο Τζάρα, Γιώργο Ανεστόπουλο, Χαράλαμπο Μαργέλη και Μήτσο Μπατζή.

Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος

Συμμετέχουν οι μουσικοί: Βασίλης Σερμπέζης (τραγούδι), Κώστας Φιλιππίδης (λαγούτο), Θωμάς Κωνσταντίνου (λαγούτο), Κλέαρχος Κορκόβελος (τσίμπαλο), Κώστας Μερετάκης (κρουστά). Χορεύει ο Λαογραφικός Χορευτικός Όμιλος «Χοροπαιδεία». Επιμέλεια: Βασίλης Καρφής - Μαρία Ζιάκα.

Γιώργος Κωτσίνης

Σε ότι αφορά στην ιστορία του κλαρίνου:[1]

«Αν και η ετυμολογία αυτού του ευρέως διαδεδομένου μουσικού οργάνου προέρχεται αναντίρρητα από τον αρχαίο ελλ. όρο «κάλαμος» το σύγχρονο κλαρίνο δεν ανήκει στην ελληνική οργανολογία. Υπάρχει και η άποψη ότι το όνομά του προέρχεται από το Λατινικό *clarus* (καθαρό).

Κατασκευάστηκε γύρω στο 1690 από τον Γερμανό Γιόχαν Κρίστοφ Ντένερ από τη Νυρεμβέργη.

Τελειοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή του μορφή από τους Muller (Εσθονία 1876-1854), Boehm (Γερμανία 1794-1881) και Klose (1808-1880). Μέχρι το 19ο αιώνα παίζονταν με το καλάμι μπροστά αλλά αργότερα, για τον καλύτερο έλεγχο του καλαμιού με το κάτω χείλος, το καλάμι τοποθετείται όπως σήμερα.

Νίκος Φιλιππίδης και Κώστας Φιλιππίδης

Το κλαρίνο, ως λαϊκό μουσικό όργανο εμφανίστηκε στην Ελλάδα κατά τις πρώτες δεκαετίες του 19ου αι. είτε μέσω των τουρκικών στρατιωτικών μουσικών συγκροτημάτων, αλλά και κάποιων Ευρωπαίων μουσικών, είτε μέσω της βαυαρικής μπάντας του Όθωνα, των πολυμελών Φιλαρμονικών της Επτανήσου... Πρωτοεμφανίζεται στη βόρεια Ελλάδα, την Ήπειρο και τη δυτική Μακεδονία, απ' όπου και προχωρεί προς τα κάτω. Αναγνωρίζεται ως εθνικό όργανο και στα χέρια άξιων μουσικών, γίνεται το κατεξοχήν εκφραστικό μουσικό όργανο στην ηπειρωτική Ελλάδα. Με το κλαρίνο, η δημοτική μελωδία ζει μια νέα λαμπερή περίοδο στον τομέα της οργανικής μουσικής. Το κλαρίνο αποτελεί έναν από τους αντιπροσωπευτικούς συντελεστές και μαζί φορείς του πνεύματος, πού χαρακτηρίζει το δημοτικό τραγούδι στα τελευταία εκατόν πενήντα χρόνια».

Κατερίνα Χουζούρη

[1] (Πηγή : Εγκυκλοπαίδεια λαϊκών μουσικών οργάνων Φοίβου Ανωγειανάκη).

http://klarinogr.blogspot.gr/p/blog-page_3859.html